

טיב הקהילה

פר' דאה
לי מנחם אב תשפ"ב
 זמני הרלקת הגרות ומצ"ש
הדרה"ג 6:35
מוצש"ק 7:47
ר"ת 8:27
 סוף זמן קריאת שמע ותפילה
סוק"ש א' 8:38 | **סו"ת א' 9:59**
סוק"ש ב' 9:23 | **סו"ת ב' 10:29**
המניח לפי שיעור קורן
 גיליון מס':
636

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | **שבת ראש חודש אלול**

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ
רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

המשכת ישועות בזכות האמונה והבטחון

ואעתיק לך את לשונו של מרן בעל ה'תניא' זי"ע באגרת הקודש (סוף אגרת יא) וז"ל: 'ואם כן הכל טוב בתכלית רק שאינו מושג ובאמונה זו באמת נעשה הכל טוב גם בגלוי שבאמונה זו שמאמין שהרע הנדמה בגלוי כל חיותו הוא מטוב העליון שהיא חכמתו יתברך שאינה מושגת והיא העדן שלמעלה מעוה"ב הרי באמונה זו נכלל ומתעלה באמת הרע המדומה בטוב העליון הגנוז', עכ"ל.

בנוסף עלינו לדעת שמלבד מה שהצרה מולידה בנפש האדם אמונה ובטחון, משמשת הצרה לפעמים גם כסיבה לטובה, צא ולמד מצערו של יעקב אבינו על העדרו של יוסף, מכך כ"ב שנים לא היה ביכולתו של יעקב להסיח דעתו מצערו, על אף שידע שכתוצאה מכך אין השכינה שורה עליו, וזאת כי לא העלה על דעתו שהעדרו של יוסף היא לטובתו, אולם לבסוף הבין שלחנים ביכה את בנו זה כ"ב שנים, כי דוקא בזו השעה שהצטער כל כך סיבב הקב"ה שיוסף יתעלה ויגיע לידי מלכות, וזאת כדי שיזכה יעקב ורעהו להתפרנס בכבוד במצרים, אז כשנודע לו על כך הבין שבאותה שעה שהתאבל והצטער היה עליו לשוב ולשמח על הטוב שמטיבים עמו. כמו כן מוטל על כל אדם לדעת שגוף הצרה היא טובה עבורו, ועליו להאמין שבזו השעה שצר לו מטיבים עמו מן השמים.

אמונה זו אינה מתבטאת כי אם ע"י השמחה, כי אם אינו בשמחה אות הוא שאין אמונתו שלמה שזוהי טובתו, וכמו שמובא ג"כ שם בגמרא על מאמר המשנה 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה', וז"ל: 'מאי חייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, אילימא: כשם שמברך על הטובה הטוב והמטיב, כך מברך על הרעה הטוב והמטיב והתנן: על בשורות טובות אומר הטוב והמטיב, על בשורות רעות אומר ברוך דיין האמת! - אמר רבא: לא נצרכה אלא לקבליהו בשמחה', ע"כ.

וכן נפסק הלכה למעשה בשו"ע (אורח חיים סימן רכב סעיף ג ברמ"א), וז"ל: 'חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפצה, כדרך שמברך בשמחה על הטובה, כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם, כיון שמקבל מאהבה מה שגור עליו השם נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את ה', שהיא שמחה לו', עכ"ל השו"ע.

עבודה זו היא קלה בכמותה וכבידה באיכותה, כי בדקות ספורות יכולים לפרש להאדם מהי חובתו בשעה שההסתר היא מנת חלקו. אבל לקיימה בפועל, לשמוח בשעה זו באמת מתוך אמונה בהירה שהכל לטובה זוהי עבודה הצריכה יגיעה עצומה, אך עלינו לדעת שזוהי הרצון העליון בשעה קשה זו, להאמין שכך הוא באמת, וזה באמת טובתו בין אם ניכרים הדברים בעין בין אם לא. וכשהאדם רואה שאין הוא מסוגל לזה, מוטל עליו לחזור ולשגן בינו לבין עצמו שמהשי"ת לא תצא הרעות, ובהכרח שזוהי לטובתו, עד שאכן יאמין במה שמוציא מפיו, ואז יקוה לראות איך עצם הרע נהפך לטוב.

בְּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵּׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וַיִּרְשָׁתֶם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתְּכֶם בָּהּ: (יא, לא)

ופירש"י: נסים של ירדן יהיו סימן בידכם שתבואו ותירשו את הארץ:

רש"י מפרש שמשמעות תיבת 'כי' הוא 'כשם'. ולפירושו כיון הכתוב לחזק את ישראל שישמשו בה' מבטחם, ולא ידאגו מחוזק ידם של יושבי הארץ, כי השי"ת הוא ההולך עמהם ויעשה עמהם נפלאות. והכתוב מנבא להם שעוד בטרם בואם אל הארץ כשיעברו את הירדן כבר יזכו לניסים בלתי טבעיים, ומתוך כך יכירו כי אכן הקב"ה הוא המשגיח עליהם ומחולל פלאות למענם. ותהיה זאת להם לחיזוק על הימים העתידיים, כי גם אם בשנות הכיבוש יבואו לידי מצבים שבאופק לא ינחלו הצלחה לא יתיאשו, ותמיד יזכרו באותות הירדן, ויתחזקו לאורם כי השי"ת הוא הנלחם להם.

דברים אלו מגלים שמאוד עמקו מחשבות בוראינו, ואין לנו קצה השגה בהם. כי בודאי ישאל השואל, למה נדרשים כאן ישראל לחיזוק ולבטחון? והרי הבורא ברוך הוא חפץ להנחילם את הארץ, ולשם כך הוא מחולל פלאות ומעבירים בחרבה בתוך הירדן. אם כן ימשיך שוב בנפלאותיו ויניס את יושבי הארץ באופנים פלאיים מבלי שיצטרכו בני ישראל להתנסות בהסתרים, וגם לידי חיזוקים לא יצטרכו.

ובהכרח עלינו לומר שהבורא יתברך יודע שיזכו בני ישראל לטובה מרובה דוקא מתוך ההסתור, כי ההתחזקות באמונה ובביטחון בעת הסתר היא טובה גדולה להאדם, ודוקא מתוך כך נמשך לו לאדם ישועה גם אם מצד מעשיו אינו ראוי לכך. ועל כן מתחילה חילל פלאות והציב את מי הירדן והעביר את ישראל בתוכו בחרבה כאות וסימן כי הקב"ה עמהם, והודיעם כי מעתה מניחם בהסתר ועליהם להתחזק מכח הפלאות שחזו בעבר ויבואו מתוך כך לידי תכליתם ותועלתם.

לאור האמור מבינים אנו כוונת בעל ה'סליחה' 'לשמוע אל הרינה' שבין חרוזיו אנו מתחננים ואומרים: 'ומתוך צרה המציאם פדות ורווחה', ועלינו להבין את המכוון בזה הלשון, כי היה מן הראוי שנבקש 'ובטל הצרה והמצא לנו פדות ורווחה', ומהו הלשון 'ומתוך צרה?' אולם לדברינו יש לומר, שהכוונה בזאת לבטא את אמונתנו שיש תועלת גם בגוף הצרה, כי באמצעותה התחזקנו באמונה ובביטחון, ולכן על אף שחפצים אנו בישועה אנו מבקשים זאת בלשון המשתמע שגם הצרה עמדה מלכתחילה על מקומה הנכון וראויה היתה שתהיה, וכעת מתוך כך שכבר זכינו בתועלתה לכן המצא לנו פדות ורווחה.

ועלינו ללמוד מכאן גם לדורות, שתמיד יבחר האדם בדרך זו, ובכל עת צרה וצוקה יתחזק באלקיו שמתוך צרה ימציא לו רווחה, וכך הורו חכמינו ז"ל בגמרא (ברכות ס:): 'אמר רב הונא אמר רב משום רבי מאיר, וכן תנא משמיה דרבי עקיבא: לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד'.

טיב המערכת

♦ הישכם אוהבים את ד' ♦

הגמרא מספרת: 'בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סודקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו: רבינו עד כאן? אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה: בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמתך, אמרתו סתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו?! היה סאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד.'

התורה מזהירה אותנו 'כי יקום בקרבך נביא.. ונתן אליך אות או מופת, כאן מדובר על נביא שקד שבא ונותן אותות ומופתים שעתידיים לקרות בשמים או בארץ, זבא האות או המופת, כלומר המופת יתקיים, ובכל זאת מזהירה אותנו התורה 'לא תשמע אל דברי הנביא ההוא.. כי מנסה ד' אלקיכם אותכם לדעת הישכם אוהבים את ד' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם, איננו מבינים אם הוא נביא שקד מדוע הקב"ה נותן לו כח כה גדול, שאלה זו שואל רש"י זאם תאמר מפני מה נותן לו הקב"ה ממשלה לעשות אות - כי מנסה ה' אתכם, כל הסיבה שהקב"ה נותן לו כח לעשות אותות ומופתים - היא כדי לנסות אותנו האם אנחנו באמת אוהבים את הקב"ה או חלילה להיפך.

כשהכל הולך לנו טוב כמו שאנחנו רוצים או לפחות כשדבר אחד מצליח לנו, אזי אנו מתמלאים ברגש אהבה, מרגישים שהשם אוהב אותנו, אבל יש גם זמנים קשים בחיים יש זמנים שלא הולך לנו כמו שרוצים ולפעמים עומד יהודי ושואל: ריבנו של עולם מה עשיתו לא טוב? למה אתה מעניש אותי? למה לא הולך ליי? ובזמנים כאלו גם יכול להופיע איזה נביא שקד שעושה מופתים ומעמיד את השמש והירח ומבטיח לך שאם תעבד עבודה זרה יהיה לך טוב, ואתה יודע שהוא לא צודק אבל למה הקב"ה עושה לי את זה? התשובה היא שזה הכל ניסיון, רבי עקיבא זכר את זה כשסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, 'לדעת הישכם אוהבים את ד' אלקיכם'.

(לפי טיב תורה - ראה)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב

באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

עדכוני קבלת קהל 0534-100024

טיב
ההודעות

הלכות חודש אלול

ערב ראש חודש

א. נהגו בערב ראש חודש אלול להתענות, וכן לומר סדר יום כיפור קטן גם במקום שאין נוהגין לומר כן בשאר חדשים, כדי שיכינו לבם לתשובה (ס"א ט" תקפ"א ז'). ומי שהוא ירא ה' ובמצותיו חפץ מאד, יזהר ליתן צדקה ביום זה (מ"ח פ"א ט"א).

ב. וכתבו הספרים דאף מי שאינו מתענה בערב ראש חודש, מכל מקום יראה לעשות תשובה ביום זה, לתקן כל אשר עוות במשך החודש, מאחר שהוא יום אחרון של החודש, והרי זה כדמיון ערב ראש השנה שהוא יום האחרון מכל השנה, ואז בוודאי יהיה לו יום החודש זמן כפרה לכל תולדותיו (מ"ב ט"ז סק"ד).

אגרת שלומים

ג. נוהגין כשכותב אדם לחברו אגרת שלומים מן ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, רומז לו בתחילתו או בסופו שהוא מעתיד עליו שיזכה בימי הדין הבאים לטובה להיות נכתב ונחתם בספר חיים טובים (ס"א שם ט"ט).

חודש אלול

ד. מראש חודש אלול ואילך הם ימי הרחמים והסליחות וימי רצון, ויש לכל אדם לעורר ליבו בתשובה ולעשות לכפר את אשר חטא על הנפש מיום היותו, ולמען יזכה בהשפטו כשבת המלך על כסא דין ביום הרת עולם (ס"א שם ט"א).

ה. ומסתברא, מאחר שהוא החודש האחרון מהשנה, לעשות בו תשובה על מה שפגם בכל השנה, ולא יכנס בראש השנה שהוא יום הדין, מתועב ממעשיו הרעים, אלא יתקן בחודש זה מה שעבר (ש"ה ה"ק מסכת ראש השנה פרק ג' נ' מצוה את א').

ו. ומה שנהגו מר"ח, שאז עלה משה בהר סיני לקבל לוחות אחרונות, והעבירו שופר במחנה משה עלה להר, שלא יטעו עוד אחר ע"ז, והוי עת רצון, ואיכא אסמכתא מקרא אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול, וס"ת עולה מי כנגד ארבעים יום מר"ח אלול עד יו"כ, כי באלו ארבעים יום התשובה מקובלת להיות לבו קרוב אל דודו בתשובה ואז דודו קרוב לו לקבל תשובתו מאהבה, ועוד סמך מקרא ומל ד' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך ר"ת אלול (מ"ב ורש ה"ט"ז).

ז. דורשי רשומות אמרו: "ומל

ימי הרחמים

ארבעים ימים המסוגלים לרחמים והגורם לכך

בהיותנו עומדים בשערי ימי הרחמים והסליחות, מן הראוי שנתבונן מכח מה נקבעו ימים אלו לימי רחמים ורצון, ולשם כך נעתיק לפניכם את לשונו של ה'טור' ז"ל: 'תניא בפרקי ר"א: בר"ח אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה עלה אלי ההרה, שאז עלה לקבל לוחות אחרונות, והעבירו שופר במחנה משה עלה להר, שלא יטעו עוד אחר עבודת גילולים, והקב"ה נתעלה באותו שופר, שנאמר (תהלים מ, ז) 'עלה אלהים בתוועה' וגו', לכן התקינו חז"ל שיהו תוקעין בר"ח אלול בכל שנה ושנה וכל החדש כדי להזהיר ישראל שיעשו תשובה שנאמר (עמוס ג, ז) 'אם יתקע שופר בעיר' וגו' עכ"ל.

וראה ב'בית יוסף' שם שהקשה על מה שמביא הטור בסוף דבריו הוכחה מן המקרא 'אם יתקע בשופר גדול' ז"ל: 'איכא למידק שכבר הביא ראייה משופר שתקעו במדבר, ולמה ליה תו לאיתויי ראייה מאם יתקע שופר בעיר? יש לומר משום דאיכא למידחי דאף על פי שעל ידי שופר נמנעו ישראל במדבר מלחטוא אינו מפני שהשופר מיוחד לכך דהוא הדין אם היו מעבירין כרוז היו נמנעים על ידו מלחטוא, לכך הביא מא"מ יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו' דמשמע שקול השופר גורם להחריד האדם מפחד ה' ומהדר גאווה. ועוד יש לומר, דמשופר המדבר לא למדנו אלא שעל ידו נמנעו מלחטוא, אבל עדיין אנו צריכין ללמוד שעל ידי קול שופר אדם מתעורר לשוב בתשובה ולכך הביא פסוק ד'אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו' עכ"ל.

הרש"ם הטוב המתעורר מכל פעולה טובה

היוצא מדבריו של ה'בית יוסף' שיעיק מטרת בני ישראל בהעברת השופר היתה רק כדי לגזור גדר ולהרחיק את העם מעבידה, אולם בנוסף באו באמצעותה לידי תועלת נוספת, שנתעוררו באמצעותה לתשובה, גם הבורא ברוך הוא התעלה מכח תקיעה זו. ופעולה זו עשתה רישומה לדורות, כי מכוחה נקבעו ימים אלו לימי תשובה לדורות, ובסיבתה נתרצה גם הקב"ה להוסיף רחמים מרובים על ישראל בימים אלו.

ועלינו ללמוד מכאן עד היכן מגעת פעולה קטנה שהאדם עושה לשם שמים, שהרי לא היתה זו פעולה של מצוה, אלא כל כולה נבעה מרעותא דליבא, ישראל נתעוררו מעצמן לגזור גדר ולהתרחק מן החטא, ושלא במתכווין באו מכל פעולה זו לתשובה, הן לשעתו והן לדורות.

דברים אלו צריכים לעורר אותנו האיך לנצל את הימים הנשגבים שעומדים לפנינו, עלינו להבין שכשם שמלפנים עשו פעולותיהם של אבותינו רושם לדורות כך עושים גם מעשינו רושם לדורות, ואפילו פעולה קטנה יכולה לעורר דברים נפלאים.

כל מעשה עושה רושם ב'עולם' וב'שנה' וב'נפש'

וכשם שרואים אנו כאן שפעולה טובה עושה רושם בקומת ה'שנה', כך היא עושה רושם גם בקומת ה'עולם' וה'נפש', גם הם מתעלים על ידי המעשים טובים, כפי שאמרו חז"ל (קולת רבה פ"שה ט') 'ולעולם ימוד אדם עצמו תציו זכאי וחציו חיוב', עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה' עכ"ל. הרי לנו מכאן שכל פעולה יכולה להטיב על קומת העולם כולו ועל הנפשות כולן.

גם שמעתי מאבי מורי שליט"א, שמרן בעל ה'חפץ חיים' שאל פעם למאן דהוא, הידעת למה אני כהן ואתה אינך כהן? אין זה כי אם מפני זה שלפני דורות כשעמד משה בשער המחנה ואמר 'מי לה' אלי נמנו אבותי עם אלו שהתאספו אליו, מה שאין כן אבותיך...

בדבריו ביקש ה'חפץ חיים' לבטא, האיך עושה כל פעולה רושם אפילו למרחקים, וכל הנפשות שבכל הדורות נהנים ממעשה טוב שעשה זקנים.

עבודת ה'תשובה' בימי הרצון

על כל פנים עומדים אנו בימים נשגבים מאוד, ועלינו לנצלם היטב כדי שזוכה בדין, וכדאיתא בספר הקדוש 'סוד ושרוש העבודה' ז"ל: 'ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים דא היא ירחא דאלול (וזהו פרשת כי תצא), ח"ל הארז'ל ג"כ ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, את אביה זה הקב"ה את אמה זה כנסת ישראל, יבכה אדם ויתחנן לפני ה' ירח ימים הוא חודש אלול, שהמה ימי רחמים ורצון' עכ"ל.

אולם גם כשאנו עושים תשובה מוטל עלינו לדעת האיך לעשותה, עלינו לדעת כי ימים אלו נועדו לתשובה ולחריטה ולעזיבת החטא, אך לא נועדו לעצב חלילה. ויעוין ב'אלף המגן' (על המטה אפרים' סימן תקפ"ד ס"א) שכתב: 'וכתבו בספרים כי התשובה באמת צריך להיות מתוך שמחה ולא מתוך מרה שחורה ועצבות אבל טוב לב נשבר. והסימן לידע אם התשובה הוא מלב נשבר או מתוך עצבות. כי אם הוא מתוך עצבות הוא בעל מרה שחורה והוא בכעס על כל העולם, ואם הוא יבוא אחד לשחוק ממנו, הוא מלא כעס על מה שמבלבלין אותו, אבל תשובה בלב נשבר הוא בעצמו מרגיש כי הוא גרוע מכל האדם אפ"י מפחות שפחותים וממילא לא יקפיד על שום דבר' עכ"ד.

ידע האדם כי אחר שהתחרט במר נפשו על חטאו שוב אין מקום לעצב ודאגה, ויתבונן בדבריו של ה'מסילת' שירי' (פ"ק ז) שכתב: 'שהתשובה נתנת לחוטאים בחסד גמור, שתחשב עקירת הרצון כעקירת המעשה, דהיינו שבהיות השב מכיר את חטאו, ומודה בו ומתבונן על רעתו ישר, ומתחרט עליו חרטה גמורה, דמעיקרא חרטה הנדר ממש שהוא מתנחם לגמרי, והיה חפץ ומשתוקק שמעולם לא היה נעשה הדבר ההוא, ומצטער בלבו צער חזק על שכבר נעשה, ועוזב אותו להבא ובורח ממנו, הנה עקירת הדבר מרצונו יושב לו כעקירת הנדר, ומתכפר לו, והוא שאמר הכתוב 'וסר מעוונתך ותאמר תכופר', שהעוון סר ממש מהמציאות ונעקק במה שעכשיו מצטער ומתנחם על מה שהיה למפרע עכ"ל. הרי לנו שהחרטה מביאה לידי עקירת החטא, וכאילו לא חטא האדם כלל, אם כן מעתה אין שום מקום לעצב חלילה.

השי"ת יעזרונו שזוכה להתעורר באלו ימי הרצון, וזוכה לכוח"ט לנו ולכל ישראל.

זהו לשון קדשו (שפת אמת ליקוטים לחדש אלול, אגרות):
"בה... ראש חודש אלול תרכ"ה לפ"ק, פה
ווארשא.

לאהובי מאז, האברך המופלג החסיד המשכיל,
מו"ה מאטייל חיים נ"י, שלום וכל טוב סלה.
אהובי ידיד נפשי, ראש חודש אלול אין מן
היושר לישן בשינת ותרדמות העולם הזה,
כי המה זמן תשובה, ובלי ספק בזמנים כאלו
יש התעוררת מן השמים אל האדם גם כן.
אולם צריכים לפתוח פתח [עצמך] על כל פנים,
שהרצון שבאדם יהיה רק בדבר הזה, וכמאמר
חז"ל פתחו לי כחודו של מחט כו'.

הרב שיחי' [בעל הדיבורים הימים זיע] פירש, 'אלול' כתיב (תהלים ק. א.) 'ולא אנחנו',
ויש קרי וכתוב 'ול' בוא', עיין שם במזמור לתורה. ופירש שהכל אחד,
כי כל מה שהאדם לא אנחנו, רוצה לומר בפני עצמו אינו כלום, הוא
לו אנחנו רוצה לומר להשי"ת אנחנו.

זהו פירוש אלול [אחותי אל-ל], מה שהאדם לא, מלשון לא כלום, הוא
ל' להשי"ת, עד כאן דבריו.
ופירוש הדברים, כי כתיב (שמיני טו, טז) 'אשכח את דכא ושפל רוח',
ובגאות אמרו חז"ל (סוטה ג.) אין אני והוא יכולים לדור בעולם כאחד.
והטעם ידוע, משל למלך שיש לו אלף עבדים שנותן לזה דינו לזה
אלף דינרים, ובא הגדול שבהם ומתגאה לפני המלך בשבחו שהוא
נותן לו ומתגאה כנגדו, והקטן שבהם מודה בפני המלך ונותן לו תמיד
שבת. - אחר כך כשצריכים טובה, להקטן נותן לו ולא להגדול. והשי"ת
יודע מחשבות, וגדולת האדם לגבי השי"ת כחול לגבי מרגליות וקל
וחומר בן בנו של קל וחומר, כי מה חילוק, גם המלאכים הכל רק ממנו
שהוא עשה אותם גדולים. ואם היה רוצה היה עושה אותנו, ומה חילוק
להתגאה על זה בגדלותנו. רק הקטן שבהם שיועד שהכל רק ממנו
יתברך, לזה נותן תמיד יותר ויותר.

השי"ת יתן לך חיים וברכה ושלום, והצלחה בכל העניינים.
ע"כ העתקת לשון קדשו הפז, השי"ת לעבודת ירח אלול" - 'לא' אנחנו,
ל' אנחנו, עמו וצאן מרעייתו.

עבר את ה' משמחה - מאז לפניו רצונה
• § • § •

הגה"צ המפ" רבי שמואל הומיני זצוק"ל, בעל "עבד המלך", נזר
בימי הרצון הנעלים, שלא לקנות עליה במכורים שנערכו בבית הכנסת
למכירת העליות.

כשנשאל על כך, מדוע ימשוך את ידיו מלרכוש 'עליה לתורה' בימים
הנוראים והמסוגלים הללו? - ובפרט שכבר נפסק להדיא ב"משנה
ברורה" (סי' תקפד שלוח סי' ח), חז"ל: "כתב ב'מטה אפרים' (סי' תקפד סי' י), ראוי
לכל גבר ירא ד' להשתדל שיהיה לו עליה בימים נוראים, ואף במקומות
שמוכרין מצוות יקנה אותו בדמים כפי יכולתו. ואדרבה יש עליו יותר
במצוה שבאה אליו בדמים, ממצוה שבאה לו בחנם אין כסף" עכ"ל
הבהיר. - והרי זאת נודע ומפורסם גדול להיטותו ותשוקתו של הצדיק
רבי שמואל להדר בעוה אחר המצוות, וכשמו כן הוא "עבד המלך"! ואם
כן התפלוא מאוד, מדוע לא ישתדל גם במצוה זו להדר ולקנות לו עליה
לתורה בימי הרחמים והרצון?!

ענה על כך ר' שמואל הצדיק, וגילה טפח מגודל זהירות עדינותו
המופלגת בדברים שבין אדם לחבירו. - הנה מדרכו של עולם,
כשמתחיל הגבאי במכר ממכר העליות, אז בתחילה כשעדיין המחירים
נמוכים ורגילים, מגיע איש אחד או שניים שחפצים מאוד לקנות את
העליה, ומציעים את גובה המחיר [הנמוך] שמוכנים לשלם בעדה.

אך לאחר מכן כשמתחיל המכרז לטפס ולעלות, והמחירים בהתאם
נוסקים לגבהים של סכומים גדולים ויקרים... אז או מושכים הראשונים
את ידיהם בצער ובאכזבה, על כאלה מחירים הם לא פללו...

בימים נוראים הללו, סיימ ר' שמואל, צריכים אנו להיזהר בעניינים שבין
אדם לחבירו יותר משאר ימות השנה! חוששני מאוד מן הצער והעגמת
נפש שתיגרם לאיש ישראל כשעלה את מחיר העליות... עדיף לי
אפוא יותר שלא להשתתף במכרז, על אף החשיבות העצומה של
העליה לתורה, העיקר שאלו אצער את איש ישראל בימי הדין הללו!

ואף אנו ראינו ולקחנו מוט, עד היכן מגעת טיב השמירה והזהירות
בימי הרצון הגבוהים והנוראים, הן בדברים שבין אדם למקום, וביותר
בעניינים שבין אדם לחבירו!

• § • § •

אלול!

לכבוד חודש אלול וימי הרחמים
והרצון, כתב הרה"ק בעל ה"שפת אמת"
זצוק"ל מכתב נדיר של חיזוק והתלהבות
לעבודת אש קודש בימים היקרים
והזמנים הנעלים הללו.

סיפר לי שכני הטוב, הרה"ג רבי שמואל צ'צ'יק
שליט"א, ששמע וקיבל מפי אביו הגאון
הצדיק רבי זאב [ומעלה] צ'צ'יק זצ"ל. שסיפר
לו מעשה בשני בחורים תלמידי חכמים יראים
ושלמים, ששרדו את רגליהם בדרכים ארוכות
אל העיירה הקטנה והרחוקה 'ראדיץ', כשהם
מבקשים להתקבל לזמן אלול לשיבתו
הנודעת והמפורסמת של מן שר התורה
והיראה "החפץ חיים" זצוק"ל. - אך לדאבון
ליבם היתה הישיבה נתונה אז במצב כלכלי
קשה, וקיבלו הבחורים מענה שלילי מטעם

ההנהלה, בתוספת 'התנצלות' שההכרח לא יגונה...

בצר להם עלו הבחורים אל רבם של ישראל החפץ חיים בעצמו, כדי
לנסות לבקש ממנו ולהפציר בו, אולי יוכל הוא לפעול עבורם לשנות
את רוע הגזירה, ואולי בכל זאת תמצא איזו דרך עבורם להתקבל אל
הישיבה המיוחדת והנודעת בטיבה.

משנכנסו ובאו אל הקודש פנימה קיבלם הצדיק ברוב אהבה וחיבה
כדרכו, ובין הדברים שדבר עמהם נודע לו ששני הבחורים הללו הינם
נכדיו של סגורם של ישראל, ה"ה הגה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב
זי"ע בעל ה"קדושת לוי" [בארדיטשוב אייניקלאך]. - תיכף משמע זאת
החפץ חיים, ושמע 'ברדיטשוב' עלה לפניו, קבע על אתר לקבלם
לישיבתו הקדושה, על אף המצב הכלכלי החמור.

לפליאתו של מנהל הישיבה, מה ראה להכניס את הבחורים הללו אחר
שכבר התמלאה מכסת היכולת מעבר לתקציב קופת הישיבה, וזה עידן
שכבר החליטו בהחלטה נחרצת שלא ניתן לקבל עוד בחורים נוספים.
- הסביו החפץ חיים, שבהיותו עומדים כעת לקראת ימי הדין, וכבר
מתקרב וממשמש ובא יומא רבא דראש השנה, מוכרחים אנו לאסוף
עוד ועוד זכויות לקבלת תפילותינו ברחמים וברצון, ולצאת זכאים בדין.

לפיכך חפצתי מאד שיהיו עימנו במחיצתנו נכדיו של הגה"ק
מברדיטשוב זי"ע, שבהיותם עימנו בישיבה הקדושה תעורר עלינו
ובעדנו זכותו הגדולה והנוראה של עמוד צלותהוהן וסגורם של ישראל!
[וכבר נודע מאמר הרה"ק קדוש ישראל מרוז'ין זצוק"ל, שעצם הזכרת
השם 'ברדיטשוב' יש בכוחו לעורר רחמים וזכות על ישראל. והוכיח
דברת קדשו מ"ש כ"פ ההזכרה שביום הקדוש (יוםא פ"ג סי' א): "האיר
עד שבחברון", ומפרש טעמא בגמרת ירושלמי (שם שלוח ה"א) כדי להזכיר
זכות אבות ישני תברון עי"ש. - אם כן הלא דברים קל וחומר, שאם
בהזכרת שם עירו בלבד מתעורר זכותו, כל שכן בנכדיו וניניו זרע קדשו
שתתעורר זכותו הגדולה על ידם, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים].

• § • § •

שח הרב הגאון רבי שלמה שטנצל זצ"ל היחזם והמפיץ של המשנה
היומית וההלכה היומית, על אוירת חודש אלול שהיתה בישיבת
'חברון' בימי חברותו, כשהכל היו אפופים בחרדת קודש, ותחושת
הרצינות והיראה הגדולה שררו על פני כל.

אחד מטובי בחורי הישיבה, מן העילויים והמובחרים מאירות שבחבורה,
היה רבי יצחק גרינברג זצ"ל, הוא הגיע מן העיר 'ריגא' שברוסיה, כדי
ללמוד בישיבת חברון המעטירה.

באחד מימי ירח אלול ביקשהוהו כמה מפרחי התלמידים שימסור
לפניהם שיחה [ותי, שמועם] בעניינא דימא וגדולת עבודת אלול. - וסיפר
הר"ר שלמה ה"ל, שאותה 'שיחת קודש' שמסר רבי יצחק גרמה
בשעתו להתעוררות רבה בלב התלמידים, והיתה נצורה בזיכרונם שנים
רבות.

בין הדברים סיפר רבי יצחק גרינברג בשיחתו, שבישיבות הקדושות
בליטא היו ממשילים את עבודת חודש אלול למפעלי הפלדה הגדולים
שהתחדשו אז ברוסיה ליצירת מטוסי תקיפה ואוניות מלחמה מפלדה.
היו אלה בתי חרושת ענקיים באזורי התעשייה הנרחבים שבפרברי
מוסקבה הבירה שייצרו בהם 'פלדה', ובהיות שלייבש הפלדה וחיוזקה
הסופי נצרכו לפרוש אותה לכמה ימים תחת השמש, קרה לפעמים
שבדייק באותם ימי יבוש החלו לפתע לרדת גשמים, וחתיכות הפלדה
הענקיות התרטבו במים באמצע שלבי התייבשות הפלדה, ואם לא
הספיקו להצילם ולהכניסם תיכף ומיד תחת הגג הם העלו 'חלודה'
[פאר גאמט] מן המים שירדו עליהם, שגם אם לא נראתה מבחוץ, הרי
שמבפנים היתה חלודה ורקובה...

לאחר אותם גשמים נצרכה הפלדה לעבור 'בדיקה' מיוחדת, לבחון אם
אכן מגשמים הזיקו לטיב איכות הפלדה. שכן

| הפך בעבודת הבא <

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו לפערכת ע"י הקוראים

"הכל כולל"

כל כך רציתי להוציא את הילדים שלי
לחופשה כל שהיא כבקשתם. הם בגרו
ומאוד חפצים לצאת להחליף אוירה בבין
הזמנים למרות שכל השנים לא יצאנו למקום
לינה, השנה הם מאוד בקשו לנסוע לטיול
כולל לינה, אבל כסף מנלן?!

בקשתי מה' שאם טוב בעיניו שידאג לנו
לחופשה משפחתית ואם לא, אז גם אשמח
שהרי הכל לטובה ומה שה' מחליט זה הכי
טוב עבורי...

החופש הגיע ועולם כמנהגו נוהג, אני עם
משפחה ברוכת ילדים בלי עין הרע מנסה
לדאוג לתעסוקה ושמחה לכל המשפחה.

באחד הימים הופיע אצלי בבית קרוב
משפחתי ומסר בידי מעטפה יפה ומכובדת
וביקש ממני אם אוכל לשמור לשבועיים
וחצי על שני ילדיו הקטנים כדי שיוכל
לצאת לחופשה עם אשתו וזקוקה מאוד
להתאוששות ועתה נראה שזו הזדמנות
טובה שגם כך מדובר בתקופת חופשה וזה
לא יהיה על חשבון הילדים הקטנים וסדר
יומם.

ידעתי את מצבם ושהם באמת זקוקים
לשקט הזה והייתי מסכים לשמור על
הילדים גם בלי המעטפה אבל המעטפה
בהחלט הייתה במקום כיוון שהייתי על ריק
לגמרי ללא פרוטה...

התחלנו לתור אחר צימר או דירת אירוח
אך המחירים כבר נסקו אל על וגם לא היה
בנמצא דירת נופש או משהו בדומה לזה
מכיוון שהכל היה תפוס כבר מזמן.

כבר התייאשנו מלמצוא דירת נופש ואז
פתאום קבלה ביתי טלפון מחברתה שיש
וילה ענקית להשכרה בזיל הזול בטבריה,
מכיוון שאנשים ביטלו ברגע שאחרי האחרון
ומי שחיפש לנפוש כבר שכר צימר או דירה
ועכשיו למצוא שוכרים זה קשה מאוד ולכן
היא מוצעת במחיר מצחיק.

לאחר ביורו התברר שמדובר בוילה מפנקת
מאוד. ירדנו לכמה ימים מתוך שבח והודיה
לה' יתברך ונהנה מכל רגע.

בנוסף למעטפה, השאירו לנו הזוג את הרכב
החדש והנוח שלהם והקטנים שלהם בדיק
בגילאים של הילדים שלי כך שהיה לנו חברה
טובה לקטנים ששחקו יחדיו כל החופשה.

לסיכום העניין כאשר בורא עולם מסדר לך
את העניינים הוא סוגר לך חופשה מהנה מכל
הכיוונים...

ועוד נקודה קטנה, השנה ויתרתי על משרה
קטנה שהרגשתי שלא שווה את המאמץ
ביחס למה שזה הכניס לי כלכלית ואת הזמן
הזה הוספתי לסדרי לימוד תורה. ראיתי
בחוש שמי ששומע בקול ה' לעולם אינו
מפסיד כמו שכתוב: "המקבל עליו עול תורה
מעבירין ממנו עול דרך ארץ".

בעל המשערה: י.

הפענוץ לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
פוזנן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

בתהלים הזה
לא רק אומרים תהלים
אלא לומדים תהלים

ספר
תהלים

ספר תהלים זה, היינו אוצר יקר מאוד
ממשנתו של הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
ובו מדורים מגוונים השווים לכל נפש
אשר כל אחד ימצא בו אות נפשו. ללמוד תהילים וללמוד מהתהילים

טוב התהילים

ביאור בשפה ברורה ונעימה
על כל תיבה ופסוק

טוב המוסר

פרקי מוסר והדרכה בעבודת ה'
לאורם של רבותינו המפרשים

טוב הפנינים

אוצרות ופנינים דרך דרוש ורמז

[אלול מזל בתולה] במחול, ובחורים וזקנים יחדו, והפכתי
אבלם לששון, ונחמתים ושמתים מיגונם", אמן כן יהי רצון.
• § • § •

בדורות שלפנינו היתה תחושת אימת הדין מוחשית ביותר אף
אצל יהודים פשוטים.

כענין ששמעתי מזקני הדור שלפנינו, על אבא אחד שרצה
להמחיש לפני בנו את גודל הפחד שהיו שרויים בו בימי
מלחמת העולם הראשונה, והתבטא שהיה אז הפחד 'כמו
בתפילת נעילה'!

הפחד שבתפילת נעילה חודרת הדין שבלב כל ישראל, הוא
היה הדוגמא הטובה ביותר בפי היהודי לתיאור מהו פחד!
על הרה"ק רבי אהרן ראטה בעל 'שומר אמונים' זצוק"ל ז"ע
מספרים, שמראש חודש אלול היה לוקה בחולי המעינים
מחמת פחד ומורא יום הדין, הוא חי במוחש את אימת הדין
עד שהפחד השפיע על תפקוד גופו, [כידוע שהפחד והמתח
שבנפש משפיעים על לחץ תפקוד הקיבה].

הגאון הצדיק הנודע רבי דוד בהר"ן זצוק"ל מזקני נקיי הדעת
של שכונת 'שערי חסד' המעטירה, נסתלק לבית עולמו בשבת
מברכים אלול, הלווייתו יצא מבית הכנסת שבשכונת 'בתי
נייטין' הוותיקה, שעל יד 'מאה שערים'. כשעלה להספידו
הראב"ד הגה"צ רבי זליג ראובן בענגיס זצוק"ל, אמר: בדורות
קדומים כשהכריזו 'שבת מברכין אלול' היה כל יהודי רועד
ומזדעזע מיום הדין הקרב ובא, כד"א בפייט יום א' דסליחות:
"זוחלים ורועדים מיום בואך, חלים כמכבירה מעברת משאך".

וסיפר מימי צעירותו שבעת תפילת 'ברכת החדש' של ירח
אלול המקודש, היו בכיות נוראות בכל רחבי בית המדרש, ואף
היו צריכים להזיק מים על אנשים שהתעלפו מחמת פחד יום
הדין. - אבל כיום ירדנו פלאים, והיהודי נשאר בשלוותו גם
בחודש אלול, ואין רואים כל כך התעלפויות בבתי הכנסת...
לכן לקח מאתנו הקב"ה את הצדיק הגדול בעת הזו, כדי שיפול
פחד היתמות עלינו ונזדעזע ונפחד כראוי מיום הדין!

ידוע בשער בת רבים מה שמסופר על הרה"ק רבי אהרן הגדול
מקארלין ז"ע, שכשנשגש לפני התיבה בתפילת שחרית של
ראש השנה, והתחיל בזעקת קדשו בנוסח 'קרלין' הלוהט
ברשפי אש, משרק הוציא מפי קדשו תיבת: "המלך" - מיד
נפל מתעלף תחתיו!

כששאלוהו על כך לאחר התפילה, נענה ואמר: כשאמרת
תיבת 'המלך' נזכרת במאמר הגמרא (ספן טו): "אי מלכא אנא,
עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי?" ע"ש. כלומר, אם 'מלך'
אני, מדוע לא באת אלי עד הלום? ומפחד הש"ת והדר גאוונו
נפל מתעלף.

אם אצל רבי אהרן הגדול - שבוודאי קיים בנפשו תמיד "שויתי
ה' לנגדי תמיד" (תהלים טו, ח) בכל רגע ורגע בכל ימות השנה -
גרמה לו תיבת 'המלך' להתמוטטות מיוחדת ה' ורום מלכותו!
מה נענה אני אוזני הקיר, על השאלה הנוקבת הזו: אי מלכא
אנא, עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי?!

הבה נא ניקח את עצמנו להתרומם בימי אלול המקודשים
הללו, להתאזר בגבורה בעבודת ההכנה לקראת יום הדין הגדול
והנורא הממשמש ובא, ולקיים מקודם 'אתית לגבאי' עד
האידינא, שנהיה יותר מוכנים לקראת ההתייצבות לפני המלך
ביום המלכות, ולעבור לפניו לתיבה וחתימה טובה, אמן.
• § • § •

לא אטנו - לו אטנו - עבדו את ה' בשמחה!

התלמידים שכבר הכירו וידעו את צדקתו הגדולה של רבם
האמינו לדבריו בכל לב, ושמרו את הדבר בליבם, והחלו לצפות
ולייחל לשלג הגדול והנורא החזוי לשנה זו...

הם חיכו וחיכו... החורף הגיע, עברו כבר חדשי חשוון וכסליו,
עבר גם חודש טבת ואף חודש שבט, ואין שום זכר לשלג... -
אבל הרבי הצדיק מרגיע את תלמידיו, השלג הגדול בוא יבוא!
והנה בשלהי אותו חורף לפני חג הפורים אכן הגיע השלג
הגדול, שכמוהו לא ידעה ירושלים שנים רבות! הוא נערם
בגובה אדיר של כמה מטרים, ועצר את כל מהלך החיים בעיר
שחוברה לה יחדיו.

אחת מן התופעות והנוקים שגרם אותו שלג, היה בעקירת
הרבה אילנות משרושם. - אמרו על כך צדיקי ירושלים, שאלו
האילנות שנעקרו סימן הם על התחלפות וביטול הגזירה, שהם
היו במקום כמה צדיקים שהיו צריכים להיעקר מן העולם
חלילה, "כי האדם עץ השדה" (דברים כ, ט), והתפילות והבקשות
שבימים הנוראים הרקיעו שחקים וביטלו הגזירה!
כאלו היו המלמדים בתלמודי תורה בדור שלפנינו בירושלים
של מעלה, אנשים שמשכמם ומעלה מלאים חרדת אלקים,
ובעלי מדרגות נשגבות, שהיו מעוררים את לב תלמידיהם
לתפילות נוראות בימים המקודשים, ועלתה בידם!

חודש אלול הקדוש, הוא עת רצון טוב ומסוגל מאוד לזיווג
הגון, שהרי בראש השנה נפקדו כל העקריות, ואם אין שידוך
טוב מתחילה כיצד ייפקדו...? ומזלו של החודש מעיד עליו,
שהוא מזל "בתולה", ומוכן ומזומן הוא ביותר לענייני השידוכים
והזיווגים הללו. [עניין נא בסה"ק "בני יששכר" מאמרי חודש
אלול (מאמר א את א) ע"ש].
ועל זה החודש רמז לנו הכתוב (דברים לא, ט): "אז תשמח בתול"ה

אם הצליחו המים לחזור פנימה אל תוככי ברזל הפלדה
נגרעה בכך מאוד 'איכות' הפלדה, אבל אם תפס הגשם רק
לאחר שכבר התייבשה הפלדה היטב מבפנים לא הצליחו
המים לחזור פנימה אל הברזל, ולא הזיקו לאיחוי הפלדה
כלום.

היתה להם ליצרנים הרוסיים מומחי הפלדה דרך מקורית
לבדוק במדויק את טיב איכות הפלדה מבפנים לאחר
הגשמים. - הם נטלו בידיהם מוט 'מגנט' חזק, שידוע טבעו
של המגנט להימשך אל הברזל, ועברו עם המוט על פני
כל אורך אריחי הפלדה מתחילה ועד סוף, והיה אם משך
הברזל את המגנט אליו ונדבק בו הדק היטב אות וסימן הוא
שהברזל בתוקפו עומד, ולא נפגמה איכות הפלדה, שכן
כוחו בתוקפו עומד למשוך אליו את המגנט.

אבל באם לא נתפס המגנט אל הברזל בחוזקה ולא נדבק
אליו כראוי, ועדיין החיבור שביניהם רופף קמעא, הסיקו
מכך בוחני הפלדה שאיכות הברזל ירודה והוא כנראה מלא
בחלודה, ואין אותה פלדה ראויה לשימוש.
את 'בית חרושת' ענק זה הביאו המשגיחים בעלי המוסר
אל הישיבות בליטא כמשל חזק כפלדה על עבודת חודש
אלול!

שבכך יוכל כל בחור לבדוק את עצמו מבפנים, ולדעת היטב
את מדרגתו בתורה וקדושה ועבודת השם בימי אלול הללו.
- באם נמשך הוא ונדבק היטב כראוי לתורה ולעבודה,
ונפשו משתוקקת בכל לב לדבקות אלקים חיים, הרי זה
סימן שנשמתו איתנה וחזקה בקרבת אלקים. אבל אם אין חש
עדיין בנפשו את המשיכה הגדולה, ואין לבבו נכסף לתורה
כדוגמת משיכת המגנט אחר הברזל, ידע נאמנה שכנראה
מבפנים ישנה 'חלודה' על נשמתו... והיא תחילת הקלקול
חלילה, כמו החלודה שעל גבי הפלדה.
ועל כך יש לעמול היטב בחודש אלול, להסיר את החלודה
הרבה, ולזכך היטב את הנפש מכל סיג ופגם, לקראת יום הדין
הגדול והנורא!

סיפר לי הרה"ח ר' שניאור אייזנברג, שבילדותו היה לו מלמד
מיוחד בחיידר, איש מורם מעם, ה"ה מוהר"ר משה ווארשווער
זצ"ל, הוא היה מפורסם בצדקותו ובתמימות לבבו, ובעיקר
ביראתו הקודמת לחמתו, והיה מקובל בין אנשי ירושלים
כצדיק ובעל מדרגה.

שנה אחת בראש חודש אלול, גילה הרבי לאוזן תלמידיו
כממתיק סוד מכבשונו של עולם, שגזירה רעה וקשה מרחפת
ל"ע על כלל ישראל, ויש להרבות ולהפציר מאוד בתחינות
ובתפילות כדי להסיר ולבטל את רוע הגזירה.

מני אז מדי יום ביומו בימי הרצון היה אומר הרבי ביחד עם
הילדים פרקי תהילים בהתרגשות מאוד, והיה בוכה בתפילותיו
בדמעות שליש. - כך הקפיד על תפילה נוראה זו עם תינוקות
של בית רבן בכל ימי הרצון, שמראש חודש אלול ועד יום
הכיפורים.

לאחר חג הסוכות, כשחזרו הילדים לחיידר היו מתוחים
ומסוקרנים מאוד, ושאלו מיד את הרבי מה נעשה עם אותה
גזירה בישראל?

ענה להם רבי משה ברוב שמחה וגילה: ברוך השם, שהתקבלו
צלותהו ובעותהו של ישראל, ופעלנו בתפילותינו
שהמירו את כל אותה הגזירה, לשלג גדול ונורא!

על הברכה יעמדו

התורמים להפצת העלון

ניתן להנציח את העלון לשפות, לברכה והצלחה או ליארצייט

לע"י יעקב צבי בן שרא	לע"י מרת הינדל בת משה ירסיוו ובלומה	יוסף בן טילה רחא לרפואה שלימה	האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים	שרה שיינדל בת טילה רחא להצלחה בכל העניינים	לע"י מרת חיה סאסא בת לאה נלביע י' סיון תנצבה.	לע"י בחבור שמואל מאיר ז"ל בן יבלחטיא רבי ישראל יצחק נלביע י"ח נסלו תנצבה.	גרפצ'יק טל: 02-5002321	קשת הרשת מינוח י"ב וקידום מיוחד 02-6257948 info@keshet-haheshet.co.il	גל.י.פ.ו
-------------------------------	--	--	--	---	--	--	---------------------------	--	----------

יר"ל ע"י קהילת יבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגורין ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענוניים יקבלו את העלון כפייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ ההדפסה.
Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173